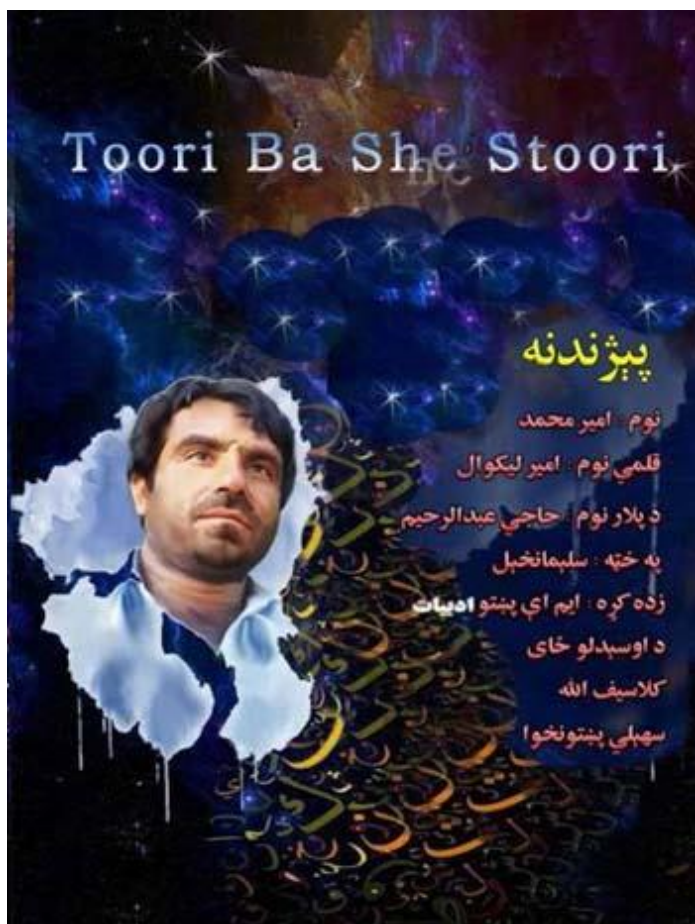

Ketabton.com

توري به شي ستوري * * * * * امير
ليکوال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ڊالى

گـرـان او
قدرمن عبدالقادر
مجرم ته ، چي د
خپلي ژبي خدمت يي
پر ځان فرض گڼلي
دى .. او تل يي د
ژبي خدمت کړى دى

(اميرليکوال)

د کتاب

ش

توري به شي ستوري ***** امير

ليکوال

Facebook(search) Amir_likwal@yahoo.com:- اے ایم کے

خیلی خبری

گورانو او قدرمنو

!

له ډېري مودې نه
مې دا خيال وو ، چې شعري
ټولگه چاپ کړم ، خو زړه
مې نه شو کولای چې دا کار
دي تر سره شي ، خو د
ملگرو په غوښتنه مې په دې
شعري ټولگه (توري به شي
ستوري) کې څو غزلونه او
نظمونه را يو ځای کړل او
شعري ټولگه مې چاپ کړه ،
هيله لرم چې ستاسو تنده
به پرې ماته شي ، په دې
ټولگه کې له (۱۹۹۵ څخه
بيا تر ۲۰۱۴م پوري شاعري)
پخواني او نوي نظمونه او
غزلونه را يو ځای کړل شوي

توری به شی ستوری ***** امر

لے کو ال

دي، نوښـکاره خبره ده چې
ځينې نظمونه او غزلونه به
داسي هم وي چې ستاسو د
ادبي ذوق په ټول به پوره
نه وي، خو داسي نظمونه او
غزلونه به هم په کې وي چې
ستاسو د ذوق مطابق به وي
، هغه نو بيا په تاسو
پوري اړه لري چې تاسو زما
له شاعرۍ سره څومره انصاف
کولای شئ ، که څه کموالی
يا زیاتوالی په کې وي ،
بخښنه به کوئ.

په اوسني
وخت کې په کتاب د سريزي
ليکل دود ختم شوی يا ډېر
کم شوی دی ، د هغه وجه دا
هم کېدای شي ، يو ښه نوم
لرونکي شاعر يو وخت راته
ويلي وو ، که په يو کتاب
کې ۳۰ داسي شعرونه وي چې
د لوستونکو توجه ځان ته
راگرځولی شي هغه کتاب
هيڅکله نه ناکامه کېږي
، اوس که د يو شاعر په
کتاب درې سريزي وليکل شي
، نو په دې سريزو کې به
هغه ۳۰ يا ۴۰ شعرونه هم

شامل وي ، په کومه چې
ټولگه ښکلی وي ، نو هغه
په سريزو کې وليکل شي ،
ډېر داسې خلک شته چې
سريزه ولولي ، له سريزه
څخه د شاعر شاعري سوچ ،
فکر او ټول کتاب ورته په
گوته شي ، او هغه مغزن
مغزن شعرونه هم ولولي ،
کوم چې سريزه ليکونکي له
ټولگې څخه د بېلگې په
توگه راايستلي وي ، ځينې
لوستونکي سريزي ولولي نور
کتاب ويل پرېږدي .

هيله لرم چې تاسو
به دغه ټولگه ضرور لولئ
او هغه شعرونه په کې
ولټوی په کومه چې ټولگه
ښايسته او پسرلوداره ده

.....

مننه

په درنښت

اميرليکوال کلاسیف الله

مننه او کور ودانی

د قدرمن عبدالقادر مجرم ، گران
ملگري مطيع الله تابان ، ملگري
همايون هېواد ، گران واجد تېري ،
بشاغلي علي محمد سباوون ، بشاغلي
اسدگدون ، بشاغلي خان زمان
کاکړ ، عنايت اولسمل ، نقيب افغان ،
هېواد شپون ، محب محسن ، روزي خان
کاکړ او اعجاز خان د زړه له تله
مننه او کور ودانی کوم ، چې زه
يې کتاب چاپولو ته و هڅولم او
هم يې د کتاب د چاپ په چارو کې
زيار او مرسته راسره وکړه او
دا رنگه د نصيب خان سنگريار
، امان الله فايق ، جمال ناصر جمال ،
روزي خان شوق ، نسيم مندوخېل ،
عطا الله ، نصيب الله هڅاند ، ډاکټر
هرات ناصر ، رزاق پښتون ،
شکور وصال ، ديدار کاکړ ، صابر

روښان، دوست محمد، رفيق کاکړ،
ذین الله رودوال، محمد ایوب
الفتي، نعمت پینتر، عطا الرحمان
عطایي، عزیزالله کاکړ، باز
محمدخوډیزئ، دانش پینتر، باقی
کاکړ، احمد زېب، عصمت امېد،
وکیل کرار، عبدالمتین کاکړ،
دروېش کاکړ، محمد اسماعیل
گنډپور، مصطفی داوړ، نوید داوړ،
اقبال جان، محمد یونس، سالم
کاکړ، سمیع الدین، احسان
پانیزئي، نورالله وطن دوست، محمد
رسول دلپزیر، صدام خان صدام
، سلام ناصر، شهیم کاکړ، حبیب الله
کاکړ، عبیدمشال، رحمت دلشاد،
ډاکټر شرفیق، اسحاق
کارگر، سرباز اڅکزي،
ظفر اقرار، سمیع شمشیر، عزیزالله
کاکړ، وسیم رضا
کاکاخېل، ازادخان ازاد او د هغه
ټولو ځوانانو ملګرو منډوي یم
، چې ما ته یې د دې کتاب په
هکله غوره مشورې راکړي دي.

په درناوي

_____ (12) _____

اميرليکوال کلاسیف اللہ

مناجات

خدایا! زموږ وړانې کوڅې جوړي
کړې
دا ښکې وېراني کوڅې جوړي
کړې
راولې خالق د بنادۍ
ورځې
ته یې کړې ودانۍ کوڅې جوړي
کړې
راولې روښانه سهار
راولې

_____ (13) _____

هم يې کړې روښاني کوڅې جوړي
کړې

دغې توري شپې لره سبا
راکړه
دې خفه اولس لره خندا
راکړه

زېرى د الفت او خوشحالى
راکړه
مينه راکړه ژوند راکړه بقا
راکړه

روغ مې کړه په خپل قدرت رنځور
وجود
موره رنځ ————— و ته دوا
ب راکړه

و موخنده دغه خفه
زړونه

_____ (14) _____

ته مي کړه په عشق کې مستانه
زړونه

وښييه د ښو سبق را
وښييه
هم مي کړه په مينه اموخته
زړونه

ستري يو له تورو تورو شپو
خه
ښکلي کړه ژوندي کړه زموږ مړه
زړونه

موږ خو د سپرلي ښکلا ونه
ليده
موږ خو دلته هيڅ رڼا و نه
ليده

دلته خو ظلمونه تکليفونه
دي
موږ دلته له چا وفا ونه
ليده

_____ (15) _____

واړه فريادونه فريادونه
دي
مور دلته خ ۵۰۰ مسکاونه
ليده
ج

مور وړانوو خپلې ښايسته
کوڅې
مور کرلې نا ښادي خپلې ښه
کوڅې
مور خپله تباہ کرل ښايسته
کلي
مور کرلې په وينوآلوده
کوڅې
مور د خپلو وړونو مېنډي بوري
کرې
مور په خپله کرلې هدېره
کوڅې

_____ (16) _____

دا توري تيارى خو سباؤن
غواري
دا مړه وجودونه خو ژوندون
غواري
شوق غواري خواني غواري مستي
غواري
کور غواري سيالي غواري سمون
غواري
دوى هم له هر چا سره دوستي
غواري
حق غواري ح... اب غواري تړون
غواري
د

ته د آزادۍ زېرى پر مور
وکره
ته د خپلواکۍ زېرى پر مور
وکره

_____ (17) _____

راکړه ته له خپل سهاره روڼه
ورځ

ته خود سیالۍ زېری پر مور
وکړه

ته زموږ ژوندون ته نوی رنگ
راکړه

ته دښکمرغۍ زېری پر مور
وکړه

روغ مو کړې تازه مو کړې
رحمانه ته

ډېر یې مهربانه ،
مهربانه ته

هغه کړې راپېښه چې کې
خبر وي

هره لاره موږ ته کړې
روښانه ته

خدایا ! ستا دربار کې لیکوال خواست
کوي

_____ (18) _____

هره سخته کړې راته آسانه
ته

.....
19/10/1998

نعت

له خپله ځانه ناخبر يم بې حده ورک يم
رهنمايي مې وکړه گرانه محمده ورک يم
په کومه لاره شم روان دلته بلا لاري
دي

کومه منزل ته درومي کومه ده بلده ورک يم
ياغي اروا يم په کوم يوه کالبوت ننوزم
هغه له ما څخه او زه له خپل جسده ورک يم
په تورو شپو کې مي مزل دی سترگې ديد نه کوي
دومره ويرېرمه چې وانه وړم په بده ورک يم

په تا نازېرمه له تا نه بغېر هيڅ نه يم
زه
ستا شفاعت ستا قرابت غواړم احمده ورک يم

اوس که مجبوره يم ، ستا د بدو زور
نه لرم
داسې هم نه ده ، چې ارزښت نه لرم،
پور نه لرم

ډېر ارمانونه مې د زړه په هديره کې ښخ
کړل
اوس امېدونه د ژوندون په نړۍ نور نه
لرم

غربت و داسې انتها ته رسولی يم
اوس
که ضرورت مې شي پنځه روپۍ پر کور نه
لرم

_____ (20) _____

وطن مې وران کړ کوم یو ظلم دی چې
ومې نه کړ
بیا هم د عوه لرم چې داغ پر لمن تور
نه لرم

لاپې وهم چې ما ډیلی او اصفهان
نیولی
که رښتیا ووايم اوس هم زور د لاهور نه
لرم

لیکواله ! خود به په کې ژوند د
مسافر تېروم
په داسې کلي کې چې کور نه لرم گور
نه لرم

.....
02/04/2010

ښه دېدېه مې وه دا نن چې بې اثره
شومه
لکه چې زه د نظربازو له نظره
شومه

_____ (21) _____

په چا مې ناز کاوه په چا چې به مې فخر
کاوه

ډېر نا امیده او محرومه یې له دره
شومه

فنکار سړی یمه په هر هنر او فن
پوهېږم

په شته هنر کې په دې ښار کې بې
هنره شومه

ځینې ملګرو په چل ول کې مبتلا کړم
داسې

چې چا ته خپل ومه هغوی ته بې باوره
شومه

ما ویل مینه قرباني غواړي هغه
ووویل

هم دغه مینه ده چې خلاص په کې له
سره شومه

رخصتېدم چې له یارانو ډېر مې
وژلو

_____ (22) _____

ليکواله زه چې را روان له
پېښوره شومه

12/01/2007 حيات اباد پېښور

په پای کې هم رقيب ولاړ دی هم په سترکې
رقيب
خه لوبې وکړې د جانان په ويجاړ در کې
رقيب

غوټۍ يې وشلولې پانې يې زرې زرې
کړې
لاس اچولی دی په داسې شور او شر کې
رقيب

د خپلي مينې پټ رازونه ترېنه پټ کړم
څنگه ؟
دنه کور کې راته ناست دی هم په ور کې
رقيب

کومه بدله را څخه اخلي په دې ښه
پوهېږم

_____ (23) _____

چې سوځوي مې په ژوندون په دې محشر کې
رقيب

سپينې کوترې نه په کوزه نه په بره
پرېږدي
تېز لکه بازدي په دې خپل وحشي نظر کې
رقيب

په هديره يې رابدلې کړه ودانه
مېنه
دی اخته شوی دی د شر په بد اثر کې
رقيب

اسمانه ښه شو، چې رسوا شو هر چا
وېژنده
نن دې را وشرماوه تا په کوز او بر کې
رقيب

نن يې حال دا دی چې و ځگ ته هم
لاسونه وهي

_____ (24) _____

نن لاهو شوی دی په داسې سمندر کې
رقيب

لیکواله ! دومره بد یې وکړل چې
ثاني یې نشته
لکه چې نه لري زړگی په خپل ځیگر کې
رقيب

05/01/2002

که د خدمت او د بقا له کاره وباسم
ځان
داسې به زه هم د هر چا له کاره
وباسم ځان

_____ (25) _____

خه کامیابی به لاس ته رانه وړو، که داسې
وکړو
چې ته زما او زه دا ستا له کاره وباسم
ځان

چې مې د قام په ګټه نه وي، نه د دین،
نه دنیا
نو ولې هسې خامخا له کاره وباسم
ځان

زما بچۍ به مې سبا فرمان ته غاړه
نه ږدي
زړګیه نن که د بابا له کاره وباسم
ځان

لږ مجبوري لرم جانانه بې همته
نه یم
په بې وسۍ کې نن سبا له کاره وباسم
ځان

لیکواله! دا وارې بخښنه کوه، و
مې بخښنه

_____ (26) _____

بيا سزاوار یمه که بیا له کاره وباسم
ځان

23/08/201

که د اغیارو د سجدو نه خپل تندي
وساتي
هغه سړی به خدای تر هر چا گړندی
وساتي

د زړه په وینو به یو څو شعرونه داسې
لیکم
له مرگه پس چې مې په خلکو کې ژوندي
وساتي

چې یې په هر چا باندې وښکاري نو غاړې
ورته
زورور خلک لکه سپی داسې سړی
وساتي

_____ (27) _____

چې يې باورنه وي په خپل قسمت او خپلو
متو
داسې وگړي په گوتميو کې غمی
وساتي

چې د لیکوال په خلاف یار هم د اغیار په
خوله شي
په داسې وخت کې به روغ څنگه خپل زړگی
وساتي

19/07/2011

دا مې يقين دی روغ ر مت او سلامت به
راځي
ځان به په خپله ملامت کړي ملامت به
راځي
ما به پخلا کړي ننواتې به مې کور ته
راشي
ورسره مله يو څو ملگري د مالت به
راځي

خېر دی که اوس يې دشمنان بده روزنه
کوي
يو وخت به پوه شي په دې لاره په عزت به
راځي
زموږ خبرو ته به خامخا د پای ټکی
ردي
زموږ جونگړو له قاصد د حکومت به
راځي
په دې دښتونو کې به بيا سپرلی گلان
وسپري
په دې وطن کي ښکلا گانې، د جنت
به راځي
بيا به د گران عبدالله مستې سندرې
اوري
د کندهار د ښار شوقيانو کې الفت به
راځي
دغه خواږه خواږه بېتونه او رنگين
نظمونه
ليکواله! ستا په شاعرۍ کې برکت
به راځي

28/06/2009

امن را وستل په کار
دي

گرانہ په کلي کې دې حال څنگه دی؟

د رقيبانو جوړ جنجال څنگه دی؟

سپين ږيري اوس سره کنبېني او که نه؟

خپلې شملې نېغې ساتي او که نه؟

زلمي ملي اتن کوي او که نه؟

ځني و ډول ته تاووي او که نه؟

پېغلې گودر لره راځي او که نه؟

منگي په لپو ډکوي او که نه؟

لاسونه سره تمبل وهي او که نه؟

زړونو کې مينه پاڅوي او که نه؟

بنگري په لېچو شرنگوي او که نه؟

هيلي اوبو لره راځي او که نه؟

سپينې کوترې په سېل ځي او که نه؟

ځوانان محفل تازه کوي او که نه؟

مطرب تارونه رغوي او که نه؟

شهباز په گوتو نڅوي او که نه؟

ما اورېدلي دي چې اوس په کلي
توره بلا او سپين بڼامار گډ شوی

نفرت نفرت دی بربادي جوړه ده
غم او ماتم دي بڼار په بڼار گډ شوی

پر هر هنر اوس پابندي ده هلته
ورکه د هر چا خوشحالي ده هلته

تر ټوپک لاندې زندگي ده هلته
هر څه لوټ شوي بربادي ده هلته

د ډېرو پښې په زولنو تړلي
لاس د فنکار په ځنځيرو تړلي

د مطرب گوتو نه شهباز ورک دی
د محمود سترگو نه اياز وک دی

حقيقت ورک دی هم مجاز ورک دی
په دې کوڅو کې ږغ د ساز ورک دی

ږغ د منگي ورک دی، ټپه ورکه ده
هر چا نه خپله ترانه ورکه ده

اوس د بارودو تور دودونه گرځي
ډېر وېرېدونکي اوازونه گرځي

څوک دي چې مور بربادوي لگيادي
مور په اوروڼو گډوي لگيا دي

زموږ د قام په بربادي لگيا دي
تا قتلوي ما قتلوي لگيا دي

په داسې وخت کې گرانه سوچ په کار دی
دښمن مو څوک دی ځوانه سوچ په کار دی

کلي کې امن راوستل په کار دي
کلي کې هر څوک پوهول په کار دي

د ښامارانومخ نيول په کار دي
د مشرانو يو کېدل په کار دي

لویه ملي جرگه کول په کار دي مینه او امن راوستل په کار دي

يادونه : دغه نظم مې په کال ۲۰۰۷ کې په حیات اباد پېښور کې ليکلې
وو ، او په مياشتنۍ ليکوال مجله پېښور کې د فبروري د مياشتې ۲۰۰۸
گڼه کې خپور شوی هم وو .

زه چې دومره کمه شاعري کوم
بيا نو منظمه شاعري

کوم

شا و خوا حالاتو ته به

گورمه

دوی سره به سمه شاعري

کوم

اوبښکې د هرچا سترگوکې

ووینم

_____ (33) _____

کله چې له غمه شاعري

کوم

خلک په آسانه پوهول

غواړم

ځکه خو رقمه شاعري

کوم

خیال په کي دبحر او رموز

ساتم

تل داسې محکمه شاعري

کوم

زه لیکوال ښېگڼه د ولس

غواړم

زه په دغه تمه شاعري

کوم

18/09/2010

_____ (34) _____

سره پېوند به مو خپل سر او بدن وي او که
نه؟

زموږ خوارنو په نصیب به کفن وي او که
نه؟

دلته خو تا وينم همېش چې په غصه
غصه يې
ووايه جنگه! چې اخر به امن وي او که
نه؟

خومره بې ځايه قربانی زموږ خپلوانو
ورکړې
له غمه لرې به زموږ گران وطن وي او
که نه؟

هيڅ نه پوهيرم چې سپرلي کوم خوا ته کډه
وکړه
په دې دښتونوکې به بيا شين چمن وي
اوکه نه؟

_____ (35) _____

ليکواله اوس خو لا پوهان او اديبان
په کې شته
سبا به دلته څوک ملگري د فن وي او
که نه؟

28/11/199

هيڅوک خبر نه شو، رازونه پټ
شول
فايلونه بند شولو، کېسونه پټ
شول

په ددې تور مخي او بد بخته وخت
کې
روښان فکرونه، خراغونه پټ
شول

نه چا تپوس وکړ، نه څوک خبر
شول
بې له تصديقه ډېر لاشونونه
پټ شول

_____ (36) _____

وخت مې د يار جبين كړو داسې
گونجې
چې يې شينكي شينكي خالونه پټ
شول

د خپلواكۍ پكې خبرې چې
وې
د هغو خلكو كتابونه پټ
شول

ليكواله ! چېرته به يې اوس
لټوم
چې پسې تلمه هغه پلونه پټ
شول

16/11/2011

خاونده بيا كړې څنگ په څنگ
ملگري
دا غبرتي د نام و ننگ
ملگري

_____ (37) _____

مور د خوشال د نظريې
خلک يو
دوی دي له وخته د اورنگ
ملگري

د هر غماز مقابله به
کوو
خو به په وړاندې د غورځنگ
ملگري

بنکلي يې غواړو په کردار هر
کله
نه يو د چا د بنکلي رنگ
ملگري

امن ته هيڅوک هم نظر
نه کوي
دلته ډېر خلک دي د جنگ
ملگري

ليکواله ! اوس د جنگ
انداز بدل دی

_____ (38) _____

پوه کړه په علم او فرهنگ
ملگري

20/08/1998

اوس به محفل بدلوم، يار بدلوم ، ځان
بدلوم
داسې وخت راغی خامخا به خپل زبان
بدلوم

سپينه خبره به د سپين او تور تر مخ
نه کوم
دا هم هنر دی چې له وخت سره بيان
بدلوم

چې تر منزله مي مزل وي بې خطرې
ځکه
په يو او بل شکل کې اوسمه کاروان
بدلوم

_____ (39) _____

بې وفا نه يم خو د وخت د مجبورۍ له
لاسه
خپل فرشته جانان يوڅه وخت په شيطان
بدلوم

ليکواله اوس گاونډيان هم د
بلاگانو مله دي
ځکه خپل خور کلي پرېږدمه خپل مکان
بدلوم

اوس يې مور پېژنو چې زين د چا دی آس د چا
دی
توره د چا ده او د توري شاته لاس د
چا دی
دغه زموږ د کلي پير خو دومره نه
پوهېده

_____ (40) _____

اوس پسې ګرځم چې له ده سره تماس د
چا دی

دا چې زموږ په کور او کلي کې وړانې
جوړوي
دې ترهګرسره پاسپورټ د چا دی پاس د چا
دی

وخت به د هر څه نه پرده لري کېږي بیا یې
ګوره
چې حزب الله د چا ملګری دی حماس د
چا دی

الله خبر دی، چې بیا کومه منصوبه
جوړوي
لیکواله ! بیا په پورې کلي کې اجلاس
د چا دی

02/07/2006

_____ (41) _____

په خپل لاس و ځان ته خپله اجل جوړ
کړي
څوک چې ځان له بې بنياده محل جوړ
کړي

زه چې يو دښمن له منځه څخه
يوسم
دوی زما بربادولو ته بل جوړ
کړي

ما وژل غواړي او ما له کلي
باسي
هره ورځ تور غمازان داسې چل جوړ
کړي

چې مدام په سرو اورونو کې
سوځېږي
څوک به هغه سوځېدلی کابل جوړ
کړي

_____ (42) _____

د لیکوال وړانه دنیا به
شي ودانه
که ایمان له ځان سره کړي عمل جوړ
کړي

12/11/200

زړگيه رڼا بڼه ده خيال دې خام مه
جوړوه
له سپين روښان سهاره تورمانښام مه
جوړوه
زه تل ژوندی ژوندی يم، ما مرگ وژلی نه
شي
زما و مرگ ته هسې د چل دام مه
جوړوه
چې بار زغملی نه شي بنيادونه وي
کچه
د داسې ديوالونو پر سر بام مه
جوړوه

چي ستا خبرې نه مني ، تا په کاڼو
ولي
د داسې مقتديانو ځان امام مه
جوړوه

آينه که يې روښانه وي ، خدای په کې ليدی
شې
گردونه د نفرت زړه کې مدام مه
جوړوه

ليکواله بخښل ښه وي ، بدل مه
اخله هر کله
قاتل ته چل د مرګ د انتقام مه
جوړوه

12/01/1996

د مستو هيلو ارزوګانو سلسله ختمه
شوه
يو بل پړاؤ د ژوندون تېر شو، تماشه ختمه
شوه

په ژرغوني رغ يې وويل په مخه دې
بڼه

نور مو تر منځ د محبت هره رشته
ختمه شوه

نغمه خاموشه، سندرغاړي خوله گنډلي ناست
دي

سندره ورکه شوه په کلي کې تپه
ختمه شوه

څه خپل يادونه دې له ځانه سره يوسه
بس کړه
اوس دې زما په زړه اختيار ختم، قبضه ختمه
شوه

شوگير وهلی يې چې خلک در خبر نه شي
نور
پاڅه لاليه سحرگاه ده توره شپه ختمه
شوه

ليکواله! نن چې رقيب تا ته
ننواتی راځي

_____ (45) _____

دا هم دوکه ده داسې نه ده چې لانجه
ختمه شوه

19/01/2007

هغه چې ته پرې نازېدې څوک دي مل پاته
نه شو
زرگيه څه شو چې دې خپل گڼل خپل پاته
نه شو

په فريادونو مې خوله پورې کړه کرار نه
لرم
نور مې په زړه کې د غمونو زغمل پاته
نه شو

چې له ښو نه يې ویشتلو غشي ښغ په
زړونو
نن يې ویشتل پروني ډول ویشتل پاته
نه شو

_____ (46) _____

څه فريښو ورته ډېرې دسيسې جوړې
کړې
خو هغه چيرته په دوکه او په چل پاته
نه شو

ليکواله څه شو چې ويل يې نور به
نه بېلېږو؟
هغه ياران دي په لوظونو کامل پاته
نه شو

14/12/2000

ستاد راتلو په ارادو
پرېوتم
د گل په تمه پر اغزو
پرېوتم
نازکې ښکل مې کړې په داسي چل
کې

_____ (47) _____

غبار شوم ستا پر انگو
پرېوتم

مرگ ته دې ورکړمه خبر دې
نه کړم
ژوندونه نن دې له اوږو
پرېوتم

بس بې اختيار ه شومه
ونړېدم
لکه پتنګ پر سرو لمبو
پرېوتم

پر مخکې ولوېدم ټوټې ټوټې
شوم
چې کله ستا له مړوندو
پرېوتم

ليکواله ورک شوم د جانان
له سترگو
چې زه يې کله له بڼو
پرېوتم

چې لوبې د سرونو کړي اکثر نه پاته
کېږي
که تاج وي که بې تاجه داسې سر نه پاته
کېږي

چې خلک يې خبر وي په هر چل او دام
پوهېږي
په دا رنگه بازار کې جادوگر نه پاته
کېږي

د بل د کلا ور که څوک په کاڼو باندې
ولي
د هغه چاهم خپل د کلا ور نه پاته
کېږي

که هر څومره زارۍ ورته کومه ده
مشکله
هغه هم خامخا ځي مازيگر، نه پاته
کېږي

_____ (49) _____

چې عقل ورسره نه وي مدام دا رنگه
خلک

هر څو که زورور وي، زورور نه پاته
کيري

ليکواله په يوه خوله کې لري، چې څوک دوه
ژبې

د هغه چا په خوله دچا باور نه پاته
کيري

لکه غمجن چې په موسکا باندې خپل غم
پټوي

داسي مې يار په خپل مړوند د سترگو نم
پټوي

مفاد پرست له مجبورۍ د ولس گټه
اخلي

د ضرورت په وخت په خونو کې غنم
پټوي

_____ (50) _____

نه پرې پوهېږم کوم مسلک دا اجازت
ورکوي
و جوماتونو ښوونځيو ته چې بم
پټوي

ناقصه مال په لويه بيه په چل ول
خرڅوي
سوداگران خلک عېبونه په قسم
پټوي

نن له لیکواله سره داسې سپکې
سپکې کېږي
څوک یې هنر قتلوي څوک تربنه قلم
پټوي

۲۰۱۰/۴/۵

بې وخته قیامت

--

_____ (51) _____

لا شپېلی کې په دوه

ځلې

اسرافیل پوکلي نه

دي

لا ژوندي دي

وجودونه

ترې اروا وتلي نه

دي

لا د دې نړۍ

وگړو

قيامت ليدلی نه

دی

لا اسمان کې ستوري

برېښي

له غرب لمر ختلی نه

دی

لا د ژوند له روغه

تنه

_____ (52) _____

ژوندی سا وتلې نه

ده

لا خزان د

قیامتونو

دا نړۍ خپلې نه

ده

لا سهار کې هیچا کله

تورې شپې لیدلي نه دي

لا د جال د چل په دام

کې

انسانان بند کړي نه دي

خو په مور باندې قیامت دی

ټول ودان کلي مو وران شو

د اورونو په لمبو کې

هر گلشن وسو خزان شو

دا بې وخته قیامتونه

پر مور راغلل خو خو واره

_____ (53) _____

کړاوونو، لورې ، تندې
له ژوندونه کړو بېزاره

نه شپلی د
اسرافیل ده
نه دجال را
پاڅېدلی
نه توبه ده بنده
شوې
نه له غربه لمر
ختلی
ټول جهان کې
خوشحالي ده
ټول جهان باندې اختر
دی

_____ (54) _____

په مور سره اورونه
اوري
او په مور باندې
محشر دی

څه بې وخته زمور
پر کلي
طوفان راغی قیامت
راغی
د عزت له ودان
کوره
عزت لاره ، ذلت
راغی

خو په هر یوه
قیامت کې
انسانان بې شمېره
مړه شول
نه یې قبر، نه
نښان شته

_____ (55) _____

چي څوک څه شواو څوک
څه شول؟

دا بې نخښې ، بې
نښانه

دا بې وخته
قيامتونه

زموږ ژوند يې را
تياره کړ

ټول يې مړه کړل
څراغونه

_____ 18/10/1998 کوټه

_____ (56) _____

څه مې ورته وويل په زړه خبره نه
راځي
ولې مرور شو او په څه خبره نه
راځي

سوچ کې ورته زه ډېرې گيلې او مانې
وکړمه
مخامخ چې ورشم نو پر خوله خبره نه
راځي

هرځای کې کيسې به يې د امن خوشحالی
کېدې
ياره اوس له هغه ښاره ښه خبره نه
راځي

تل يې ويل روح او زړه مې دواړه در
بخښلي دي
هغه بې وفا اوس پر هغه خبره نه
راځي

_____ (57) _____

خلک خو لیکو اله محبت کې خپل سر
هم ور کړي
ستا بد بخته یار خو بس په نه خبره نه
راځي

۲۰۱۱/۰۹/۰۱

نه خيژي په ژوند کي د سړي
ارمان
هر څو که پوره شي، بيا هم وي
ارمان
گوره چې يې جوړ کړلو جنت
ځان ته
ونه ليد شدداد، وخوړ مرگي
ارمان
ډېر مې له خزان سره وخت
تېر کړلو
زړه کې مې هر وخت وي د سپرلي
ارمان

_____ (58) _____

صبر شه مرگيه چې ژر را نه
شب
لا مي پوره نه دی په ځواني
ارمان
گل ځواني دې خاورې مه شه گل
ياره
و دې خېژي ستاپه زندگي
ارمان
خه چې کېږي ، و دي شي پروا
نشته
هسي دې لـيـکـو الـه
ژروي ارمان

_____ 06/06/2006 پېښور

چې ټيټ شوي وي له حد او له
معياره
له هغوی سره هيڅوک نه ځي
پر لاره

_____ (59) _____

په سپرلي کې د خزان سپيره
موسمه

يار دې مانه، زه دې لرې کړم له
ياره

چې په بيه او سودا بڼه
پوهېدلو

هغه خلک خلکو وايستل له
ښاره

په اختر کې هم ماتم او
غلبې وي

جنازې وځي له کلي او
دياره

ستاله لاسه ناوې کونډې، مېندې
بورې

رنگ دې ورک شه ، توره جنگه
گناهگاره

زه په خپل گريوان کې خپله څيره
وينم

_____ (60) _____

ناصحان دې راته نه نيسي
هينداره

په سندرو مې ، زخمي زړگي ټکور
کړه
اې ليکواله يو وار راشه
خدای د پاره

ماښام لا روغ وي خو شي ناگهانه مات په شپه
کې
زما له زړه سره مدام کېږي واردات په شپه
کې

راشه غمونه رانه لرې کړه، د خدای د
پاره
يو ځلې بيا را سره وکړه ملاقات په شپه
کې

فکر ته راغلو خو شعرونه خو بل نه دی
خراغ

_____ (61) _____

چيرته قلم به لټوم چيرته دوات په شپه
کې

په ورځ مي ستړي انسانان زړه ته وسواس
اچوي
دغسې چل راسره بيا کوي جنات په شپه
کې

که دې ژرلي دي هم تا په کې خندلي
هم دي
دا به منې لیکواله دا وي کرامات په
شپه کې

_____ ۲۰۱۲/۰۷/۰۶

ما د ايمان په اوبو وللې مينه
ماله هر چا سره پاللې مينه

ما د دوستۍ لاسونه دوی ته ورکړل
وه د دوی زړونو کې نا وللې مينه

_____ (62) _____

په هر حالت کې به زه تا يادوم
زما په زړه کې ستا سپېڅلې مينه

د انسانانو کړو او وړو ته ګوره
چا وي ساتلې چا شړلې مينه

دوى د نفرت نفرت تخمونه کړي
دوى د وحشت په تبغ رېبلې مينه

بل ته زړه نه ورکوي مانه بغېر
ليکواله! مايې ازمويلې
مينه

تر خوبه دغه بد رواج وي
دلته

تر خوبه دا د ټوپک راج وي
دلته

چې د ولس په ژبه نه
پوهېږي

_____ (63) _____

هم د هغه په سر به تاج وي
دلته

د امن نوم به تش په خوله
يادوو
بيا به هم جنگ د جنگ علاج وي
دلته

خوک چې د مينې په طلب
پسې وي
هغه سړی خو به تاراج وي
دلته

ليکواله ! خوک شته چې
مې و خندوي ؟
که به مې تل خراب مزاج وي
دلته

_____ ۲۰۱۲/۵/۱۲ کلاسیف الله

چې مې زړگی رغېږي کال به تېر شي

_____ (64) _____

دغه دوران ستا د جمال به تېر

شي

سپرلی به راشي بيا به سيل

کوؤ

بلا دې واخلم پشکال به تېر

شي

عیسی به راشي د انصاف مېدان ته
دغه ظلمونه د دجال به تېر

شي

تل به هم نه وي دا ويرجن

وختونه

لږ صبر وکړه دغه حال به

تېر شي

شي به نیمگړي ارمانونه

پاتې

ناکامه عمر پر لیکوال به

تېر شي

کلاسیف الله ۲۰۱۳/۱۲/۲۹

خبر دی که را مات دې کړو و زر خلک خبر نه
دي
اوس يې کړه ټکور تربوره زر خلک خبر نه
دي

غږ د دروازې د ځنځير وپېژنه
راغلمه
زر کوه را خلاص کړه د کور ور خلک خبر نه
دي

راشه په خپل منځ کې روغه وکړو، درېم څه
کوو
لا زما او ستا په دغه شر خلک خبر نه
دي

اوس خوديوالونه هم غوړونه لري، چا وې
چې؟

_____ (66) _____

ستا د کور په حال باندې بهر خلک خبر نه
دي

دا چې يې تر تا نظر هر کله
اړولی دی
دا خو دې لیکواله په هنر خلک
خبر نه دي

14/02/2014

وي چې ازاد ته يوه عام

خبره

هغسې نه وي د

غلام خبره

هغه يې هر کله تاييدکوي،

چې

کېږي زما د انتقام

خبره

_____ (67) _____

چې په کې ګټه وي زما د

ولس

کوم به دا رنگه مدام

خبره

تل د هغه مُلا ملګری

یمه

چې پر ممبر کوي د قام

خبره

لیکواله زه

چې یې اغاز کوم، دوی

وي رسولې تر انجام

خبره

_____ ۲۰۱۳/۰۳/۰۳

که هرڅه اوږد شي که هر څومره جنگ دوام

ولري

قسم په خدای دی که دا ستا ارمان انجام
ولري

عجیبه نه ده محبت کې داسې کيږي
مدام
سپين پوستی یار که څوک ملگری سیاه فام
ولري

هـغه سړی به په ژوند کله هم ناکامه
نه شي
چې ملا تـلـي په خپل ځان پسې د قام
ولري

چې په دیدن باندي یې ماته کړم د عمر
تنده
دغه سپورمۍ دې تر سهاره خدای پر بام
ولري

د هر دښمن سترگې به سوځي بد به نه ور
گوري
که مشرانو ته خپل خلک احترام
ولري

_____ (69) _____

ليکوال ته دومره روزي ورکړې پاکه ربه
چې بس
و چاته اړ نه وي، مړۍ سهار، ماښام
ولري

_____ ۲۰۱۳/۰۸/۱۲ کوټه

یوازې نه کېږي ژوندون په کې مل هم په کار
دی
چې تر منزله پورې تگ وي ، منزل هم په
کار دی

اوس و کردار ته خلک گوري او گفتار نه
مني
له نصیحته سره دلته عمل هم په
کار دی

منم چې ښه وي سادگي ، پاکې ساده
خبرې

_____ (70) _____

خو له حالاتو سره څه نا څه چل هم په
کار دی

ښه وي چې وشي هر يو کار په سوچ او فکر
سره
خو توکل په دغه هکله کول هم په
کار دی

و ښه ژوندون ته که په زړه کې نيکي
هيلى لرو
ليکواله مور ته يو لار ښود او اتل هم
په کار دی

02/03/2014

له ډېرې ويرې يې ساتمې پټ په خول کې
ژوندون
گرانې کومه زه په دا رنگه ماحول کې
ژوندون
چې ارمانونه مې پوره شي هم تر هغه
وخته

زه درنه غواړمه خاونده په کچکول کې
ژوندون

چې د وحشي لېوۀ له دارو يې خوندي
وساتم
ما له مودو نه خوندي کړی دی په شپول کې
ژوندون

کله يوه پله درنه شي کله بله
پله
ډېر مې تللی دی له مرگ سره په تول کي
ژوندون

سپرلی به راشي زرغونې به کړې دا مړاوې
لښتې
بيا به پېداشي په رامېل،چامېل،غاټول کې
ژوندون

يوازې ته نه يې چې ژاړې فريادونه
کوې
ليکواله زه هم تېرومه په تاتمول کې
ژوندون

19/11/2012

_____ (72) _____

خامخا به اوس بدليري دا
حالات

نه به وي زما هم د پخوا
حالات

څوک مبارزه کوي بدلون
غواړي
څوک بدلول غواړي په دعا
حالات

مه را ځه يو څه موده لا مه
راځه
سم نه دي د کلي نن سبا
حالات

هيڅ اندازه نه شم
لگولی چې
دومره غمزده کړل دلته چا
حالات

_____ (73) _____

تېر به شي ليکواله
هيله من يمه
نه به وي بد مرغه تل زما
حالات

_____ ۲۰۱۲/۰۶/۱۰

گوره و کردار ته په قولونو باور مه
کوه
تل د بې وفا په قسمونو باور
مه کوه

وگوره اغزي دې پورې اورې تر زړه
ووتل
ما درته ويل چې په گلونو باور مه
کوه

نيمه شپه د يو او نيمه شپه وي د بل
غارې کې

_____ (74) _____

ورک دې شي په داسې مړوندونو باور مه
کوه

خومره چې ظاهره دي باطن کې دومره
چېرته دي
اې ساده د ښکلو په رنگونو باور مه
کوه

هر خومره که سخت وي خو بنياد چې کله
نه لري
هيڅ کله په داسې دېوالونو باور مه
کوه

هر څه که دې زړه غواړي ليکواله
هغه څه کوه
پرېږده د هر چا په تهمتونو باور
مه کوه

_____ ۲۰۰۲/۰۲/۱۲

اوس د هر څه نه ځان رانغاړي
تښتي

_____ (75) _____

ٲولې ګوڅې يې شوې ويجاړي
ټټېټي

د ظالمانو له وحشته
څخه
هر څوک په چيغو چيغو ژاړي
ټټېټي

دا ګڼګ ځپلي به اوس چيرته
درومي
دغه له چانه مدد غواړي
ټټېټي

په محلونو هم اورونه
بل دي
د هر چا خوله کې وچې لاړي
ټټېټي

هيڅوک محفوظه په کې پاتې نه
شول

_____ (76) _____

هنرمندان او سندرغاړي

تښتې

۲۰۰۷/۰۵/۱۱ پېښور

چې زما اوبښکې خڅېدلې او تا و نه

ژدل

زما سلگۍ دې اورېدلې او تا و نه

ژدل

اوس چې په تا راغلو هغه وخت به در ياد شي

ضرور

چې زموږ کډې بارېدلې او تا و نه

ژدل

زه چې په وير باندې اخته ومه تا هيڅ

ونکړل

گرانه لاليه ما ليدلې او تا و

نه ژدل

_____ (77) _____

افسوس په دې کوم په غم زما شریک نه
شولې
د رقیب خوا کې نخیدلې او تا ونه
ژل

لیکو اله! یا خوپه زړه سخت یې او یا راز
دی په کې
کله چې ما نه بېلېدلې او تا
ونه ژل

_____ ۲۰۰۹/۰۵/۰۴ کلا سیف الله

په ربابونو پابندي ده په تمبل
پابندي
څوک دې نه وایي ترنم کې په غزل
پابندي
خاروان به اوس داوښ له غاړې جرسونه
باسي
په شرنګا شرنګ هم لگېدلې ده دا ځل
پابندي

_____ (78) _____

اظهار د مينې به کولی نه شو خپل
دلبر ته
تر څو به دلته وي هم داسې مسلسل
پابندي

دلته خو هر سړی يو بل ته سپکې سپورې
وايي
لا خو تر اوسه پورې نشته پر ښکښل
پابندي

ځکه له هر چا څخه پټ په توره شپه کې
در ځم
ستاسو کوڅه کې ده په ما رنگه پاگل
پابندي

د خپلو خلکو حمايت پرېږده
ليکواله گنې
ستا په قلم به ولگېږي دلته تل
پابندي

01/09/2008

ورکه شوې نغمه ...

دا د تارونو
ريږدېدلې ژبه
د زرگي خوښ خواږه خواږه غږونه
د دې تارونو له
ږغونو سره
چې به شول پورته
مېړني ږغونه
زړونو سينو کې به
ټوپونه وهل
چې به په هې شول غرخني
ږغونه

***** *

چې له تارو به زمزمه
پورته شوه
ورسره سمه به ناره
پورته شوه
چې څنگه ساز ؤ، هم لنډې داسې
وي
د هر چا زړه کې به جذبه پورته
شوه

ځوانان به وړاندې شول محفل به تود
شو

چا به مېړونه او
غازيان ستايلو
ډېر به خوشحاله شو سپين رېږي له
دوى

چې چا به خپل خپل مشران
ستايلو

***** *

په دې ځوانانو کې به داسې
هم ؤ
چې به يې خال او يا پېزوان
ستايلو

چا به د مينې
صفتونه کول
چا به کې ورين مخ د جانان
ستايلو

***** *

دغه يوازې
عجيبه نغمه وه
چې بې له ډوله او بې
تاله به وه
خو په سړي به ډېره
ښه لگېده

_____ (81) _____

ډکه له خوند او
له کماله به وه

نغمې به سم ورسره
چيغه کرله
چې به شول پورته فريادي
رغونه
له هره تاره
به ژړا وتله
چې به په وير شول
ارماني رغونه

***** *

د چيغکبانې لاس به
وريږدېده
چې سندرغاړي به لنډې
ويلې
له غبرگو سترگو به يې اوبښکې
راغلي
چې يې غمجنې
کاکړې ويلې

***** *

دومره اثر به په
تارونو کې و

_____ (82) _____

چې ور سره به
اورېدونکو ژړل
ريږدېدل زړونه د تارونو
په شان
محفل کې ټول گډونکونکو
ژړل

خو ډېر افسوس چې نن هم هغه نغمه
زموږ په خيال د
اورېدلو نه ده
موږ د پرديو
تیراني خوښوو
لنډې ټپه مو د
وييلو نه ده

_____ د اپرېل دويمه ۲۰۰۶ حيات اباد پېښور

واک د خپل وجود په سلطنت
راکړه
کله که اراده او ټینگ همت
راکړه

و مې باسه زړه نه د شیطان
وجود
بنکلی مقدسه شرافت
راکړه

مینه دې وي شوق دې وي مستي
خو هم
دې سره احساس د بنکلي نیت
راکړه

وي چې د غریب ولس په
غم خفه
دا رنگه لارښود د قیادت
راکړه

_____ (84) _____

سم چې کړم بې لارې ټول په لار
د ژوند
داسې دبدبه او کرامت
راکړه

وي چې د جنت په شان د امن
ژوند
ما لیکوال ته دلته هم
جنت راکړه

12/06/2001

د تیارې د کلي خلک روڼ سهار په کانو
ولي
مړه کوي بل خراغونه هر سنگار په کانو
ولي

دوی زما خوشال محفل ته تور غمونه راوړي
راشي
هم دلبر په کانو ولي هم دلدار په کانو
ولي

_____ (85) _____

ورانوي ودانه زړونه، نړوي د ژوندون
خلي
گل بدن په کاهو ولي، گلنگار په کاهو
ولي

زموږ هرې کاميابۍ ته د نفرت په نظر
گوري
زموږ فن په کاهو ولي هم فنکار په کاهو
ولي

له خدمت نه به وانخلم زه ليکوال ستري
لاسونه
که مې سر په کاهو ولي، که مې لار په کاهو
ولي

22/06/1999

په وينو سره شوه دښايست او د گلانو
مخکه

_____ (86) _____

نن په ولکه کې ده د تورو بلاگانو
مخکه

ور سره مله دي زورور ځکه بې وسه
یمه
څنگه ازاده کړمه زه له غاصبانو
مخکه

نن د ډالرو قدر کېږي خپلوان نه کوي
شوک
ده قیمتي تر مور و پلار، هم تر بچیانو
مخکه

تاسو افضله مخلوقات یاست، تاسو عقل
لری
بیا ولې نه ژغورئ له ظلمه ، انسانانو
مخکه؟

په شریعت کې څنگه حکم دی د چا کېدی
شي
بخښنه غواړمه د چا ده ، ملایانو مخکه
؟

_____ (87) _____

ليکوال د شرعې د انصاف هم د قانون
له لارې
بیرته گټمه زه د خپلو باباگانو
مخکه

لکه واړه واړه سیندونه سمندر ته
راځي
داسي غمونه د دنیا مې د زړه سر ته
راځي

خدایا په لنډو ورځو شپوکې داسې وخت
راولې
چي د کابل خلک په لوی زړه پېښور ته
راځي

یتیم بچی په دغه هیله هره شپه
ویدوي
مورکۍ یې وایي چې بابک به دې اختر ته
راځي

يو وارې زه ور وځم مورې ما را غبرگه نه
کړې
زما مين ، زما ملنگ مې د کور ور ته
راځي

ليکواله مور ودانوو ټولې
ويجاړې لارې
پرهرځوان ږغ کوو که څوک و دې اشتر ته
راځي

18/02/2011 اسلام آ

تا به ساتل پټ له ما نه ، ما کوڅه کې
وليدل
نن مي ياره ډېر څه ډېر څه ستا کوڅه کې
وليدل

بيايې خوارمجنون ويشتو لاسونوکې يې
کاني و

داسې څه کسان مې د ليلا کوڅه کې
وليدل

څوک چې به زما په غم خوشاله ؤ مدام
دلته
ښه شونن مې هغه په ژړا کوڅه کې
وليدل

کومه تماشه ده چې دا ستاله کوره نه
گرځي
ستا هغه شړلي خو مې بيا کوڅه کې
وليدل

معاف يې کړم، زارۍ کوي ليکواله، که
سزاوړ کړم؟
دوی مې رنګېدلي لاس رسوا کوڅه کې
وليدل
30/09/2001

_____ (90) _____

ماضي مې تېره شوه په جنگ کې روان حال په جنگ
کې
لا به تر څو پورې تېرېږي هر يو کال په جنگ
کې

وريندارې کونډه، ورور دې مې، کور خودې خپله وران کړ
په څه نازېږې، تا نو کوم وکړ، کمال په جنگ
کې؟

سرونه غوڅ شول بې عزته شو په مړينې
مړي
زموږ د خاورې خو پېدا نه شو مثال په
جنگ کې

نور را په برخه کړې د ژوند د خوشالۍ
وختونه
ته مې خوندي وساتې خدايا استقلال په جنگ
کې

دغه کمزوري زورور شولو د چا په
مرسته
دغه نېستمن څنگه شو دومره مالا مال په
جنگ کې

_____ (91) _____

د سوکالۍ او د روښانه سباوون د
پاره
په سرو لمبو کې به همت کوي لیکوال په
جنگ کې

17/05/2003

زما د ژوند ټول ثوابونه په وبال بدل
شو

پرونی ښه نېکمرغه وخت مې په بدحال
بدل شو

نن یې په هرڅه کې دوران دومره بدلون
راوستی

سترگي بدلې، ژبه بله ، هم یې شال
بدل شو

سره اننگي یې د هجران بادونو تور
واړول

ورسره سم یې د لنډۍ زنې شین خال
بدل شو

سپینه څېره یې اوس د خاوروغوندې څړه
ښکاري

_____ (92) _____

د خړ خزان له سپېره باده يې جمال
بدل شو

په سورکو شونډو يې هغسې تبسم نه
وينم

د زندگۍ هر يوارمان يې په زوال بدل
شو

تېر کال يې داسي اداگانې او نازونه
نه ؤ

را معلومېږي عادتونه يې سر کال
بدل شو

ورله سزا ورکړئ ملگرو بيا يې و نه
بخښئ

که چيرته دا حساسه فکر د ليکوال
بدل شو

01/01/2001 بوستان

چې دغوښتنې د خپل حق مې ترې اغاز
کړی دی

_____ (93) _____

هغو زموږ هر يو بيان نظرانداز
کړی دی

چې يې هر وخت ستاپايکوبي ستاستحصال کړی
دی

نن دې په هغه چا باور په کوم جواز
کړی دی

زما وژلوله راځي چې لاره ته ور
ښيې

تا خو هر وخت مدد زما د هر غماز
کړی دی

اوس مې منې چې ستا له سيله سره سم
راغلمه

په پرې وزرو مې له تا سره پرواز
کړی دی

په ښوونځي کې يو یتیم و خپل استاد ته
ویل

غښتلی زه یم د ملک پر زوی دې ناز
کړی دی

_____ (94) _____

راستنبډی نه شم لیکواله ته
راځه را پسې
ما د منزل په لور سفر دور و دراز
کړی دی

08/07/2014

در ته مجبور یمه په تا باندې یو کار
باسمه
رقیبه تا سره به خامخا اوس لار
باسمه

راځوم به دې په غاړه د خپلیو
امېل
دا ستا له غاړې به د سرو گلونو هار
باسمه

کله هېریري په اسانه په ځان زور به
کوم

_____ (95) _____

د يار يادونه به له زړه کرار کرار
باسمه

د ليوني جانان ريښې ريښې گريوان
گنډمه
ځکه اخته يمه تر ستن د زلفو تار
باسمه

د سرو لېوانو او پړانگانو تور ځنگل له
منځه
ليکواله څنگه به ترې روغ او جوړ ناتار
باسمه

اوس به څوک لاس راکړي او څوک به مددگار شي
زما
چې را پخلا کړي مرور او بيرته يار شي
زما

خالقه داسې د رحمت باران را و
وروې

_____ (96) _____

چې مې خزان وهلی ژوند بېرته بهار
شي زما

که مې له تا سره وفا ونه کړه گرانه
ياره
ټوټې ټوټې دې شم گړپوان دې تار په تار
شي زما

يو ځل به خامخا زما اخر ديدن ته
راځي
که د پښو پلونه مې ثابت پاتې په لار
شي زما

چې مسافر يار ته شي ياد د کندهار
يادونه
دا انگي مې دې په شان د سره انار
شي زما

ليکواله دغه تورې شپې خو به
ختميري ضرور
د ژوند په لاره به ملگری سپين سهار
شي زما

24/04/2009

_____ (97) _____

په دې خاموشه معاشره کې يو اواز په کار دی
چې زړونه ولړزوي دا رنگه اغاز په کار
دی

دغه جومات به د ولس وي د بل چا
به نه وي
په ممبر ناست سړی له ماسره همراز په کار
دی

کلي په کلي بندارونه ، سندرغاړي ډېر
کړئ
دلته اتن پکاردی، ډول پکار دی سازپه کاردی

دغه ناسور له دغه کلي نه شړل
غواړي بس
اوس وخت راغلی دی علاج دهرغماز په کار دی
نور ماشومانو ته په ډب باندې ادب نه
ښیو
دوی ته سبق د دوی په ژبه کې هم ناز په کار
دی

_____ (98) _____

لیکواله زه له حکومت څخه ایوارډ
نه غواړم
ما ته د خپل ولس د مینې ډک اعزاز په کار دی

.....
25/03/2014

ما وېل له پوهنتونه به د کارسېری را
وځي
خبر نه وم له دغه ځای نه مارسېری را
وځي

ترڅو چې ناپوهي وي په دې خلکو کې
موجوده
په خدای که د خپل حق دپاره خوارسېری راوځي
د هغه چا یاري راته په خدای مشکله ښکاري
چې دی دننه ناست وي پېره دارسېری
راوځي

په دغه کلې خدای خبر څه رنځ دی
لگېدلی

چې روغ ورلره ورشې ترې بیمار سړی را
وځي

جادو دی که څه بله کرشمه ده په دې سړای
کې
مخلص شي ور دننه، خو خوددار سړی را وځي

له سپینو خراغونو تورو زړونو که شي ستړی
لیکواله نو په کار ده چې تر ښار سړی
راوځي

خومره تنها شوې یو انسان لاسونه نه درکوي
نن له قسمت سره دوران لاسونه نه درکوي
تا به ویل دوی به کول چي هرڅه هرڅه
ستا و
نن چې بې څه شوې خپل خپلوان لاسونه نه درکوي
د مفاداتو دنیاګۍ ده ، د مفادو وخت
دی
چې یې مفاد نه وي یاران لاسونه نه
درکوي

_____ (100) _____

تا به يې هر فرمان ته غاړه ږده چې دوی
به ويل
نن هغه پير او هغه خان لاسونه نه در
کوي
د بې وسۍ په درياب ډوب يې را وتلی نه
شې
دا لامبوزن ښکلی جانان لاسونه نه
درکوي

يو وخت خو ته هم د ملگرو د محفل
څراغ وې
اوس چې دې وينم خپل دوستان لاسونه نه
درکوي

خداى دې سپرلى کړه اې ليکواله چې تازه يې
هر وخت
رب دې وټا ته د خزان لاسونه نه
درکوي

.....
05/10/1996

راشئ چې دا ځل لاره بدله
کړو

لږ د خپل منزل لاره بدله
کړو

پوه نه کړو په ځان خپل لباسي
دوستان

داسي په چل ول لاره بدله
کړو

سترگې له قاتل دښمن نه
وباسو

لږ يې د اجل لاره بدله
کړو

مست رقيب موبيا په کلي را
نشي

راشي نن يې تل لاره بدله
کړو

سمه د نېکۍ لار به ور
وښيو

موږ به د هر غل لاره
بدله کړو

_____ (102) _____

اې ليكواله ! راشه سره
يو شو ټول
ځان سره د مل لاره بدله
كړو

12/06/2006

چې يې چې له خپلې لارې خپل
قدم شي
نو به څنگه د منزل په لوري
سم شي
که د خپل ولس په گټه تمام
نه شي
درې وړې دې زمـا لاس او
قلم شي
خو خو ځله مې ليدلي داسې
خلک
څوک چې کمه د بل غواړي خپله کم
شي

_____ (103) _____

کامیابی د هغو خلکو وي په

برخه

چې په خپله عقیده باندې محکم

شي

چې د قام او د ملت په غم

غمجن وي

داسې څوک تل په نړۍ کې محترم

شي

اې لیکواله خدای دې داسې رتبه

درکړي

چې اشعار دې د قام زخم له

مرهم شي

13.08.2000

مادې د نظر تماشه ونه

کړه

تاد مازیګر تماشه ونه

کړه

نه پوهېده څوک زما په فن
ځکه

ماد خپل هنر تماشه ونه
کړه

شنه خالونه، سور سالو دې څه
کوې؟

يار دې په گودر تماشه ونه
کړه

مور يې په هر چل او دام پوهيږو
اوس

ځکه جادوگر تماشه ونه
کړه

وري مې قلندر په مستۍ دى
(که)

تا په سمندر تماشه ونه
کړه)

يو ځلې يې گورم په اخلاص
سړی

باسمه له لاسه د خپل
لاس سړی

کرکه او حسد چې ور سره
وي تل
باسي له ايمان څخه وسواس
سړی

گټه چې يې خوار ولس ته نه
رسي
عام خلک يې څه کړي داسي خاص
سړی

دا عجب دستور د زمانې
گوره
کوز باندې حکمونه کوي پاس
سړی

_____ (106) _____

نه راځي شعور په خپله نه
راځي
ځان کې که پیدا نه کړي احساس
سړی

اوس په چاپسې شم د چالاس
ټینگ کړم
نه لرم لیکواله د
تماس سړی

12/11/2003

مورنی ژبه

د فبروري یوويشتمه د مورنیو
ژبو نړۍ واله ورځ

مورنی ژبه ، زما

ګرانه ژبه

ساده ساده، بنایسته روانه ژبه
نرمه پسته، خوږه خوږه ژبه ده

ده په ويلو كي اسانه

ژبه

لري تاريخ دا له زرگونو

كلو

دا د باتورو پښتنو ژبه

ده

بښېگنه ، پت ، مينه ، وفالري دا
په تول درنه زما پښتو ژبه ده

په بايزيد روښان ، روښانه

ژبه

په خوشحال خان بابا ودانه ژبه
د ميرزا خان انصاري زړه ته نژدې
په دولت خان لوانې گرانه

ژبه

رحمان بابا ورلره ورکړو ښايست
کرله حميد ماشو خپل خوانه ژبه
څه ثاني نه لري په هند او

تخار

ده د امير کروړ

روانه ژبه

.....
دا د ملالي د غېرت چيغه

ده

دا د ميرويس او احمدشاه ژبه ده
دا مي د ميني او احساس ژبه

ده

دغه د لويې پښتونخوا ژبه

ده

لرو پښتو خو يو وحدت نه لرو
د غلامانو په شان ژوند تېر

وو

په دې مالداره جنتي وطن

کې

د دوزخيانو په شان ژوند تېر وو
قام چې غلام شي، نو هر څه غلام شي
ژبه غلامه شي، تاريخ غلام

شي

څوک يې تاريخ څوک يې کلتور

ورانوي

اديب غلام شي، هم مورخ غلام شي
له خپلې ژبې نا خبر شي

خلک

د بل په ژبه او کلتور

نازېري

خپلوان يې هېر شي مشران د وطن
په بل اتل په بل جمهور نازېري

خو ډېر افسوس کومه گراني پښتو
چي ستا صفت په پردۍ ژبه کوم
دلته څوک ستا په ټکو نه پوهېږي
ستا وکالت په پردۍ ژبه

کوم

.....

که هر څه زه دلته مجبور یم د وخت
خو ستا له مینې صبرېدلۍ نه شم
په تا به دلته خبرومه

خلک

هسي خاموش پاتي کېدلۍ نه شم
هغه کاروان سره ملگری یم

زه

چي قام مې سیال غواړي تا سیاله غواړي
د نورو سیالو خلکو ژبو

سره

دا ستا ویونکي باکماله

غواړی

چي قام مو سیال شي بیا به هر څه سیال شي
ژبه به سیاله شي، تاریخ به سیال شي
امام به سیال وي، هم معلم به سیال وي

اديب به سيال شي، هم مورخ به سيال شي

۲۱ فبروري ۲۰۰۴

کله چې خبره ځينې وړانه شي روانه
شي
هم په دغه لړڅه پرېشانه شي
روانه شي
کله چې ناڅاپه ورته وگورم له
شرمه دا
مخ پټ کړي په لپو سرگردانه شي روانه
شي

_____ (111) _____

دلته چې تېرېري اشارې کوي په مړو
سترگو
ونيسي قدم شنه له خندانه شي روانه
شي

ټول وجود مي رپي زلزله را باندې را
ولي
دغه کيفيت ته مي حېرانه شي
روانه شي

راشي ملاقات لره او وخت چې د خبرو
شي
بېرته په وعده باندې پنبېمانه شي روانه
شي

راشي چې رقيب نومخ په بله ځينې
واړوي
ځکه په لیکوال نوره هم گرانه شي
روانه شي

02/03/2014

جادوگران کوي لگيا دي جادوگرې
لوبې

د کلي منځ کې يې شروع کړلې کافرې
لوبې

اوس که دي زده ده او که نه خو دغه لوبه
به کړې

کنې په زور دې گډوي په دې ظاهري
لوبې

مقابله يې تش په کانو او لرگيو نه
شي

دا د بارودو په زور کېږي زورې
لوبې

خه شو اتن، نېزه بازي او د ځوانانو
مجلس

محرومه کړي يو رقيب له خپلې هرې
لوبې

اوس به له دغو لوبو څنگه ځان ساتو
ملگرو

_____ (113) _____

چې په کوڅه کوڅه کې کېږي ستمگرې
لوبې

لیکواله ورکه خوشحالي شوه له
وحشت او ویرې
اوس د بامونو په سر نه کوي کوترې
لوبې

08/11/2006

ترینه بچ دې ستا گریوان او ستا امېل
شي
په مرمیو دې زما سینه
غلبېل شي

زه خو وایم چې مدام به
راسره وي
خود غم په وخت ملگري رانه
بېل شي

_____ (114) _____

د هغه څراغ په شان زما
قسمت هم
د وصال په شپه په ده کې ختم
تېل شي

راته وايي مبارک شه مور ازاد
شو
چې را نوې کله مياشته د
اپرېل شي

شاعري هم عجیبه شی ده
لیکواله !
ډېر سر لوري شاعران هم په کې
بنکېل شي

.....
01/04/2014

دا چې له تاسره په څنگ
روان دی
زماله دغه سره جنگ
روان دی

_____ (115) _____

ستا سخاوت راته مالوم شو
اشنا
نهر له كلي دې ملنگ روان
دی

خالقه ته يې په خبر
ورسوې
يار مې په لاره د گړنگ روان
دی

بې وخته مړه شوله ډيوه د
محفل
ستي وجود ترېنه پتنگ روان
دی

د يو ظالم د جبر، زور له
لاسه
بيا يو یتیم په وينو رنگ روان
دی

که خدای کول دلته به امن
راځي

_____ (116) _____

ليکواله دلته يو غورځنگ روان
دی

_____ ۲۰۱/۰۲/۱۲

نور ځينې وځمه پرېږدمه خپل ديار له
ويرې
د بلا گانو له وحشته رېږدي ښار له
ويرې

دلته چې راشي باندې ډزې کېږي ښې
پوهيږي
زانې يوه يوه شي، مات کړي خپل قطار له
ويرې

ترڅو چې پټ ساتي رازونه هم تر هغه
پورې
زما زړگی به وي دغسې نا کرار له
ويرې

_____ (117) _____

د وخت حاکم دي لگولي بندیزونه پر
خوله
څه وکړم نه شمه کولی خپل اظهار له
ویرې

خاونده زړه مې کړې روښانه چې مې
ژوندروښان شي
باداره وساتې لیکوال د هر بادار له
ویرې

نه یې پرېږدي دلته په کراره د جناب
خلک
څو پورې به وي له خپله ژونده په عذاب
خلک

دلته جهالت منگولې ټینګي ښخې کړې
دي
دلته علم نشته، دلته نه لولي کتاب
خلک

ډېر دې بې گناه د مرگ په لار ه باندې
سم کړلو
غواړي به اخر درنه د سرو وینو حساب
خلک

گوره د مرگونو سودا گرو لوبه گرمه
کړه
خو پورې به وي په دې لمبوکې پېچ وتاب
خلک

وخت دی بدلېدونکی تل به داسې تماشې نه
وي
ستا رنگه درياب خلک مې وليدل کرياب
خلک

دغه خپل شوي به يو موټی شي لیکواله
ټول
دغه مې يقين دی راولي به انقلاب
خلک

دغه عمل به دوی ته خپله یو وخت ټک
ورکوي

چې د زامنو په لاسونو کې ټوپک
ورکوي

نن یوې پېغلې مشر ورور ته ویل گرانه
لالا !

چې زما خوښ نه دی هغه ته مې بابک
ورکوي

دننگ پکاراوس درست پښتون خوشحاله یونه
ښکاري*

خوک کندهار سپاري و بل ته، خوک اټک ورکوي

یو څه چوپړ به تا د دوی هم وي
ضرور وهلی

خوک دي چې چالره په مفتۍ کې کومک
ورکوي

بې غمه خلک یې لیکواله په درد
څه پوهېږي

چې پرې تېر شوی وي غم هغه ته درک
ورکوي

.....
.....
* درست پښتون له کندهاره تر اټکه
سره یو د ننگ پکار پټ او اشکار

خوشال بابا

زما په زړه کې چې روان دی مسلسل
بغاوت

تر هغه ټولو خطرناکه دی دا ځل
بغاوت

ځکه زما د زړه ماشومې غوټۍ گل نه
کوي

اخته په جنگ یم له خزان سره مې تل
بغاوت

ځکه مې نه خوښېږي ژوند د غلامۍ
ملګرو

دی له ازله مې له وینې سره مل
بغاوت

اوس به رقیب رانه ځان خلاص نه کړي په خواست او
زاری

_____ (121) _____

پرونی نه یم نن مې هر څه کړل بدل
بغاوت

په دې وگړو کې به خامخا بدلون
راولي
خپروي دلته دغه ستا هریو غزل
بغاوت

دا رقیبان دې ځکه نه پرېږدي په سمه
لاره
لیکو اله! دوی ته ښکاري ستا هریو عمل
بغاوت

_____ ۲۰۱۳/۱۰/۱۸

چې یې اوږده شي تر خپل ذات
لاسونه
د هغو خلکو دې شي مات
لاسونه

_____ (122) _____

که مې له تاسره جفا
وکرله
گرانې! زما دې شي میرات
لاسونه

په وینورنگ یې د یار مخ ته
وړمه
ډالۍ کوم ورته سوغات
لاسونه

هغه سړی د ژوند له کاره
اوځي
چې یې عادت شي په خېرات
لاسونه

لیکواله
دولت نه لرم
شکر لرمه کرامات
لاسونه

_____ ۲۰۱۳/۰۸/۰۸

راشه په تارونو گوټې پوري
کړه

جوړې اې مطربه نغمې نوري
کړه

وخت دی بدل شوی هم بدل
شه ته

مخ اوس د روښان جهان په لوري
کړه

و نڅووه مست شهباز په زیر
او بم

هیلې مې په خور زړه کې سمسوري
کړه

ورغوه سر کړه چندی
رباب

لر رانه غمونه دلې دوري
کړه

_____ (124) _____

تـرنـگـه سره سم چـې په نـخـا
 شي ټول
 داسي د لـيـکـوال د غـزل
 تـوري کـړه

خـوانـه د ا خـه کـړې ؟
 دا د تيارو لاره
 ده
 دا دي تيارو له
 بيايي
 دا دي ژوندون وړانوي
 دا دي خوبو له
 بيايي

 خـوانـه د ا خـه
 کړې
 نشه ځله
 کوي

 وـلـې تـنـکـی سـينـې
 ته

_____ (125) _____

تراخه لوگي

کوزوې

ولي حساس وجود

ته

دا بې حسي

کوزوې

○

ولي روښان

سهار

په تورو شپو

بدلوې

ولي خوږه

زندگي

په ترخېدو

بدلوې

.....

هر وخت نشه نشه يې

چې جگېدلی نه

شي

هر وخت له ځانه ورک يې

په لاره تللی نه

شي

.....

هغه درنه ځواني

دې

څومره بې ټوله

شوله

هغه بڼايسته څېره دې
څومره بې خوله شوله
○

هغه خوږې

څېرې

دې شوې ترڅې څېرې
بې له مقصده

کوې

کږې وږې

څېرې

.....
ولي ژوندي شعور

ته

مرگ په لاس خپل راولي
ولي تيارو له

درومي

خان له اجل

راولي

.....
کله دي سترگې سرې وي
کله غصه غصه

يې

کله له ځانه

ورک يې

دا چې نشه

نشه يې

د کشرانو

مینه

د مشرانو

قدر

هیڅ درک نه درکوي
نه د خپلوانو قدر
.....
نه بڼه ملګري لري
نه په ورورۍ پوهېږي
نه دې څه لار معلومه
نه په سیالۍ پوهېږي
.....
ښکلي ځواني دې څار شم
ځوانه لږ ماته غوږ شه
دا تماشې څه

کوي

ګرانه لږ ماته غوږ شه

بس ګډه نور بس ګډه ځوانه
زندګي مه

ورانوه

په دې نشو

تماشو

دې خواني مه

ورانوه

.....
خوانه له تا نه

خلک

ډېر امېدونه

لري

دوی د روښان سباوون
ډېر ارمانونه

لري

.....
نور بې حسۍ نه تېر شه
دا خپل ځان و

پېژنه

پټ د دوستۍ جامه کې
دښمنان و

پېژنه

دا ستا گل رنگه خواني
د دوی اغزي لاسونه
دا ستا معصومه وجود
د دوی قوي لاسونه
.....
نور يې ملگری نه

شي

نور يې ياري مه

کوه

نور يې محفل نه ووځه
نور يې دوستي مه کوه
دوی دې احساس قتلوي
په ژوندون مړ دې غواړي
د ژوند په هر مېدان کې
ای خوانه پر دې غواړي
پرېږده دا ټول ملگري
چې ستا عزت نه غواړي
چې تا تيارو له

بیايي

ستا لیاقت نه غواړي
نو ځکه وايي لیکوال چې!
راشه د قام

بچیه

د قام په لاره سم

شه

د هر طوفان و مخ

ته

مضبوط ولاړ محکم شه
چې ستا ژوندون وړانوي
هغه لاسونه مات کړه

_____ (130) _____

چي تا تيارو له

بيايي

هغه جامونه مات کړه:

۲۰۰۱

امن به راشي مدام جنگ به

نه وي

واک په هېواد کې د اورنگ به نه

وي

هر څه به کبړي د جرگو له

لارې

نور دا د سپينو تورو شرنګ به نه

وي

چا ويل تل به وي سرې ساندې د

غم؟

شرنګ د بنگړو بوی د لونګ به نه

وي

زما جانان به وي زما په خوا

کې

توري به شي ستوري ***** امير

ليکوال

_____ (131) _____

روان د تور غماز تر څنگ به نه
وي

دا انسان به ترېنه نه
وېرېري
بلا به وي خو په بد رنگ به نه
وي

وي به صفا له نفرتونو
څخه
د ليکوال زړه نيولی زنگ به
نه وي

هيڅوک خبر نه شولوپه حال
زما
تېر شوپه غمونو کې تېر کال
زما

ورانې خونې چوپه چپايي ده
اوس

_____ (132) _____

چېرته لارو هغه کليوال
زما

پرې به نردم هغه په
کراره نور
چا چې وي وران کړی استقلال
زما

هم تمهاري موت په، د شپې يو
چا
و نوشته کړي په دېوال
زما

اوبنکي د ليکوال په بل
خه نه دري
يوسئ ورته دا د لاس دسمال
زما

۲۰۱۲/۰۱/۰۱

_____ (133) _____

شي چې په سخت ساعت کې شل
لاسونه

څه کوم دغه رنگه مل
لاسونه

لمحه لمحہ مې ځنګدن
تېرېري

را غځولې دي اجل
لاسونه

خپل انتقام به هم له تانه
اخلم

که مې روغ پاتې شول دا ځل
لاسونه

په پردي جنګ او په پردي غوبل
کې

عالمه مات شول دکابل
لاسونه

ژر به دې خاورې شي گل رنگه
ځواني

_____ (134) _____

چې دې خزان ته ور کول
لاسونه

ليکواله څه گيله له
نورو کوې
نن دښمنان دي درته خپل
لاسونه

22/12/1996

په کې نفاق راشي د ورونو تر منځ کرکه
راشي
د کور خبره چې د کلي تر ملکه
راشي

مور چې هرڅه کوو خو دی به په کې کار ونه
لري
داسي سړی خو دې محفل لره بې شکه
راشي

لکه ناکامه مټين اوس هم په دې
تمه یمه

_____ (135) _____

وايم چې نن به ملاقات لره نازکه
راشي

زماو ستا تر منځ دې دومره بېلتون هم نه
راځي
لکه د لمر اود سپوږمۍ تر منځ چې ځمکه
راشي

کله چې زه له خوبه وټوخم يا
ورغېرم
ناروغه مور مې په رنځور وجود چابکه
راشي

ليکواله ! کار کوه د ژوند ، خو له
يارانو سره
خانده مجلس کوه بيا دغه وخت ولکه
راشي*

*والله که

06/08/2014

_____ (136) _____

زمور په ژوندزمور میراث بل ته سپاري اخته
دي
دغه سړي د چا په خوله په دې خواري اخته
دي

د ژوند له لارې مې نن اړوي د مرگ په
لوري
په بې دردی مو حسرتونه قتلوي اخته
دي

دورانه ته یې، که قسمت دی، که مونیت داسې
دی
یوڅوک خو شته چي موهر کله خوروي اخته
دي

زمونږ ارمان، زمونږه مینه او مونږ واړه
وژني
زمونږ جانان زمونږ له غېږي بېلوي اخته
دي

_____ (137) _____

ليکواله ! مړه اورونه بېرته بلول غواړي
دوی
د جنگ سکروټو ته چي بيا پوکي وهي اخته
دي

18/01/2000

رقيب ظالم دې په کراره دلته چيرې
پرېږدي
سم دې روان د ژوند په لاره دلته چيرې
پرېږدي

ستا پر صفا لمن داغونه لگول غواړي
دوی
بې له تهمته دې فنکاره دلته چيرې
پرېږدي

مينه دې ورانه غواړي ځکه ماتول غواړي
اوس

_____ (138) _____

روغه دا ستا د زړه هينداره دلته چيرې
پرېږدي

د تورو شپو ملگري خلک رڼاگانې
وژني
ډېوې روښانه تر سهاره دلته چيرې
پرېږدي

دوې ورځې ژوند دی اې ليکواله ځکه پام کوه
ډېر
مرگ دې ژوندی د تل د پاره دلته چيرې
پرېږدي

09/02/1999

دځان ارزښت ځان ته مالوم کړه ټول جهان
وگوره
په کې لار ولټوه گټه او تاوان
وگوره

_____ (139) _____

که ته گلاب یې خو د خاورې دعوه مور
هم لرو
بغېر له مور نه خو ته څه نه یې لږ ځان
وگوره

خالق تخلیق د دې نړۍ خومره ښایسته کړی
دی
ښکلی نظام د کائنات د پاک سبحان
وگوره

چې نافرمانه د خپل رب شو، هم له هغه
وخته
له آدم ذات سره په جنگ لعین شیطان
وگوره

لیکواله غږ څه دی آسمان هم ور ته
لار ور کوي
کراماتونه په نړۍ کې د انسان
وگوره

04/03/1997

توره بلا ده د رڼا په نامه ژوند
تېروي

زموږ په ښار کې د ښکلا په نامه ژوند
تېروي

خپله نه ننگ لري نه مینه نه پښتو دغه
ځوان
هسي لگیا دی د بابا په نامه ژوند
تېروي

که یوڅوک لاس در باندې تم کړي نویې مه
غورځوه
غریب مجبوره دی چې ستا په نامه ژوند
تېروي

دلته خوهرچادی خپل ځان ته خپل خپل پیر
ټاکلی
دلته خوهر څوک د یو چا په نامه ژوند
تېروي

_____ (141) _____

يوخوک هم داسې شته لیکواله په وجود کې
زما
په زړه کې اوسي او د ساه په نامه ژوند
تېروي

18/07/2005

بنکاري راغلی نن اجل دی
زما
روح په کې شته خو وجود شل
دی زما

مرسته د خپلو خلکو څنگه
وکړم ؟
اختیار په کلي کې د بل دی
زما

دا ستاد سپینې خولې غل زه یم
ګرانې!

_____ (142) _____

تا چې ساتلی دی دا پل دی
زما

که خدای کول په رسېدلو
یمه
ډېر نیژدې شوی اوس منزل دی
زما

په کې موندلی شې ښکلا د
ژوندون
لیکواله ! دا رنگه غزل دی
زما

.....

13/11/2009

(افغان ماشوم)

دا ستا ماشوم نازک نازک لاسونه
د سوځولو ، سوځېدلو نه

وو و

دا ستا روښانه او معصومه تندي
د ښکلېدو وو ، ماتېدلو نه

وو و

.....

ستا په ماشومه او نازکه

سینه

کې نن حالاتو پرهرونه جوړ

کرل

ستا مشرانو لباسي

خپلوانو

تا ته بلا غوندي مخونه جوړ کرل

تا کله مینه هم لیدلې

نه ده

ستا په زرگي کې نفرتونه

اوسي

تا د ادې غېره لیدلې

نه ده

ستا په زرگي کې ارمانونه

اوسي

تا د بابا خوږې خوږې

خبرې

په خپل ژوندون کې اورېدلي نه دي

تا ته په مینه او د زړه له

کومي

هیچا په ورین تندي خندلي نه دي

تا محبت تا به گلونه

غوښتل

دوی به په لاس کې بل اورونه درکړل

چې ستا د ژوندلیک او لوست ورځې وې
دوی به بمونه ، ټوپکونه

درکړل

.....
چې ستا د لوبو د کولو وخت وو
دوی به مورچل دوی به سنگرته بوتلي
چې ستا د ټال د زنگېدلو وخت وو
دوی به د جنگ و جوړ محشر ته بوتلي
○

تا هم په دې خپلو ورو لاسونو
بې گناه څومره انسانان وو یشتل
په څومره کرکه دې کتل ورته

تا

د بل د پاره دې خپلوان وو یشتل
لا دې د خپلو ارمانونو

قاتل

تر اوسه پورې پیژندلی نه

دی

دا ستا رقیب ستا لباسې ملگری
تا لا په خپل ټول کې تللی نه

دی

.....
نن دې پښې ماتې هم لاسونه مات دي
په شل وجود خو جنگېدلی نه شي
د بې وسی غشي دې زړه کې ښخ دي

په هيڅ هنر يې را يستلی نه

شي

گرانې په دې جنگونو څه جوړه شوه؟
بې گناه هسې ډېر سرونه

لارل

ډېرې بڼايسته ځوانۍ شوې تورې خاورې
په کې مضبوط مضبوط لاسونه لارل

راځئ چې هغه دښمن و پېژنو
چې ماتول غواړي زموږ لاسونه
راځئ چې هغه مړوندونه مات کړو
چې وړانول غواړي زموږ کورونه

12/02/1996

قسمته زه دې په لار سم نه
کړمه
د وخت و مخ ته دې محکم نه
کړمه

_____ (146) _____

دار ته به وڅېژم په پاڅه
مینه
خو و رقیب ته به سر خم نه
کړمه
د تورو زلفو مار دې و
خوړمه
د سپینې خولې په باد دې دم نه
کړمه
سوچ ورته وړی یم په کومه
لار شم
وايم چې چې دا خپل قدم نه
کړمه
چې نږېدمه بې اختیار په
مخکې
په خپله غېږه کې دې تم نه
کړمه
خپل سر به ور کړمه په عشق کې
خو زه
دا ستاله مینې به قسم نه
کړمه

_____ (147) _____

ليکواله لاس کې يې وسله
راکړله
پوه يې په گټه د قلم نه
کړمه

02/04/1996

د زړه له تله نه ده ، دا د مجبورۍ
خندا ده
خه وکړي وخت پرې تېروي د ناچارۍ
خندا ده

لا مې هغه رنگه په خيال کې
مقرره راځي
لا مې هغه رنگه په خيال کې دنجلۍ
خندا ده

زما په کلي کې محشر دی وجودونه
سوځي
ستا لا هغه د تکبر او مغرورۍ
خندا ده

هغه چې اوبښکې پاکوي له مجبوري
گډېږي
ظالمة ستا ورته په شونډو د ځوانۍ
خندا ده

ما بې د غمه په خپل کور کې بل څه ونه
لیدل
خو په گاونډ کې مې هر وخت نرۍ نرۍ
خندا ده

لیکواله یاره کلیوال یې چې غلط
دي نه کړي
د ښار د خلکو دروغژنه بازاری خندا
ده

15 / 05 / 2002

بیا مې یو نوې منصوبه کړله اغاز په زړه
کې
دا ځل به غشي ښخومه د غماز په
زړه کې

چې د وحشي مارغانوسترگې په منگول کې
راوړي
وداسې ښکارته مې ساتلی دی یو باز په زړه
کې

چې مې هر وخت روح او وجدان تازه تازه وي
دواړه
خاونده ته مې کړې د عشق زړی ښېراز په
زړه کې

که په کې مېشت شې، اندازه به در ته
ولگيري
چې خومره مینه لرم، خومره لرم ناز په
زړه کې

لیکواله ښکاري هغه څوک هم درنه
لار بېلوي
د چا له وجې چې دې روح کوي پرواز په زړه
کې

03/09/2011

ولس اوس هر څه ته تياردی چې نور زور
وانخلي

دې سـرو بخـرو ته پوکي مه وهه اُور
وانخلي

هغه به څه رنگه په عشق کې تر منزله
رسي

چې د خپل يارپه سردتول کي پېغور
وانخلي

د رغېدلو نه وي هغه به ناسور شي
ضرور

که دې د زړه زخم په وخت باندې ټکور
وانخلي

په هغو خلکو افرين وایم چې وس
هم لري

بيا هم بخښنه وکړي دوی د مړي پور
وانخلي

_____ (151) _____

دغه فطرت دی خامخا سړي ته زړه ور لږ
شي
دمصیبت په وخت که بار درسره ورور
وانخلي

لیکواله! داسي ګډوډي ده چې هر څه یې
وران کړل
ډېروارخطایمه څوک ستادسترگو تور
وانخلي

09/12/2009

یو ځل خومې ځای کړه په سینه
کي زړه
پروت دی ستا د زړه په دروازه
کي زړه

ورک مې د خپل ځان په تماشه کې
کړي
بیا راڅخه یوسي په دوکه
کې زړه

خلک ور له سور یا سپین گلاب
ورکړي
ما و یار ته ور کړ، په تحفه
کې زړه

لار شه محبت در سره نه
کوم
واچومه ولې په لانجه
کې زړه

څنگه یې دا ستاله مینې صبر
کړم
نه لرم لیکواله! په ولکه کې
زړه

_____ ۲۰۱۳/۱۱/۰۵

چې له کورونو څخه تورې سترې ونه
باسئ

_____ (153) _____

لا يو جنگ پاتې دى اغوستي زغرې ونه
باسئ

چې مشرانو ويل يو شئ او ځان
وپېژنئ
اوس له غورونو نه هغه خبرې ونه
باسئ

چي د وحشي مارغانو راج وي د بامونو پر
سر
تر هغه وخته له كلا كوترې ونه
باسئ

يو وخت به روغ شي، له خپل سيل سره به سم
والوزي
زما د خيال د ټپي باز وزرې ونه
باسئ

پرېږدئ چې دوى هم د اورونو تماشي
وگوري
د دوى له كلي نه د اور بخرې
ونه باسئ

۲۰۱۲/۱۰/۱۵

اوس خود جنگ د پاسه جنگ دی
خدايه

وطن په وینو باندې رنگ دی
خدايه

هغه د کلي مخور
وگړی
نن خبرات خوره دی ملنگ دی
خدايه

دسمال په لاس کې اتڼونه
به ؤ
اوس د هر ځوان ټوپک په څنگ دی
خدايه

سهار ماښام ماتم ماتم وي
دلته

_____ (155) _____

ژوندون د هر وگړي تنگ دی
خدايه

ورته حيران يم په کومه لار
شم
يو خوا ته پړانگ بل خوا گړنگ دی
خدايه

ته يې صفا کړې د رحمت
په اوبو
د ليکوال زړه نيولې زنگ دی
خدايه

شراب دي لري

کړه

لري کړه ساقي شراب دي لري کړه
زه د شرابونو مستي نه

غواړم

مه راکوه ما ته د شرابو جام
زه واړه غمونه په سر وړلی

شم

زه دا تکلیفونه پر سر ورلی شم
زه خو د نشو محتاجه نه یمه
زه د شرابو محتاجه نه یمه
ستا د دې جامو محتاجه نه یمه
لري کړه ساقی شراب دي لري کړه

زغم لرم ،یقین لرم ،جذبه لرم
نه غواړم له تانه مرسته نه غواړم
دلته له هیچا نه مرسته نه غواړم
زه دا ستا نیکی او احسان نه غواړم
زه دا خمارونه مستي نه غواړم
زه داسي گنده بې خودي نه غواړم
لري کړه ساقی شراب دي لري کړه

مه غلطه وه دغه تنکي خوانان

پربرده چې ژوند تېر کړي د زلمو په
شان

و خلپري دوی د خراغو په
شان

و خندوي دا خفه خفه خلک
وېش کړي له مودو وېده وېده خلک

خان لره چې خپل کړي بېگانه خلک
لري کړه ساقی شراب دي لري کړه
مه یې سروه دغه توده
جذبه

خوانه ده په جوش کې ده ، دده جذبې
پرېږده چې غوټۍ یې گل ته ورسې
ورسې و خپل درشل ته ورسې
پرېږده چې و خپل منزل ته ورسې
لري کړه ساقی شراب دي لري کړه

سم په نېکه لاره شي سړی شي دی
پرېږده چې د مور او پلار خدمت
وکړي
وکړي دی د هر ساه دار خدمت
وکړي

تېر کړي د انسان په طریقه ژوندون
وښيي هر چاته ښایسته ژوندون
لري کړي له غمه دا خفه ژوندون
لري کړه ساقی شراب دي لري کړه

زه د شرابونو مستي نه غواړم

پرسیده لاره مو لویه خدایه
سم کړې
د نړۍ د طوفان مخ ته مو محکم
کړې

د ځوانۍ گلان مې مړه نه شي
ځوانۍ کې
د خزان وحشي بادونه را نه تم
کړې

خوشحالی او نېکمرغۍ کړې را په
برخه
هم مو لرې د زړګي نه هریو
غم کړې

_____ (159) _____

هر مزل راته آسانه د
منزل كړې
برابر مو د پوهانو پر قدم
كړې

د ليكوال د شعور ژبه دې ژوندۍ
وي
هر يو ټكي يې ويانده د
قلم كړې

بيا يې پر سينه باندې پراته پردي لاسونه
دي
څنگه يې ترې پورته كړمه ډېر قوي لاسونه
دي
بېل خاصيتونه مې په هر وجود كي
وليدل
گل غوندې وجود سره اغزي اغزي لاسونه
دي
خو دې ازمويلي نه وي لاس د مينې وړ نه
كړې

چې دردونه سره یو شي او غمونه سره مل
شي

هر یوړغ چې فريادي شي هلته جوړ ترېنه غزل
شي

له یاری او دوستۍ ووځي نه دنگ شي نه دنگ
شي
بې عزته وي په ژوند کې څوک چې خپله د
کورغل شي

ښه کوه ښه به دې مله وي او د بدو پای
خراب وي
هغه څه به درسپري چې دې څه رنگه
عمل شي

هلته دوی ته به وریاد شي چې غربت او نېستي
څه ده؟
چې یې وران شي محفلونه خاورې خاورې یې محل
شي

بیا به غواړې دا وختونه بیا به دا وختونه
نه وي

_____ (162) _____

چي دوران د ځوانۍ تېرشي تور وېښته په سپين بدل
شي

د ليکوال بد بختي گوره چې و چا لره
زړه ورکړي
هغه څوک د بل په خوله شي هغه څوک اخر
د بل شي

زړه مي د امېد و قيادت ته ماته
ورکړله
عقل مي د ژوند و عدالت ته ماته
ورکړله

و مې ورول بې انتها غشي دده
په زړه
ځکه مي دده و هر قوت ته
ماته ورکړله

_____ (163) _____

دا د ده وکیل ورته د گټې زېری ور
نه کړ
ما د ده وکیل او وکالت ته ماته
ورکړله

ما مدام د هر سړي په زړه کې
ځایولو ځان
دغه زما مینې هر نفرت ته ماته
ورکړله

مابه درته تل ویل لیکواله چي همت
غواړي
گوره ستا غربت د ده دولت ته ماته
ورکړله

ما د زندگۍ د وجود هر اندام لیدلی
دی
ما د سپین سهار په غېږ کې تور ماښام لیدلی
دی

زه د دې ملگرو له هر چل سره
اشنا یمه
ما د ملگرتیا د هر آغاز انجام
لیدی دی

ما تر نقابونو لاندې تور مخونه
ولیدل
ما د دوی په یورنگ کې بل رنگ مدام لیدلی
دی

ما چې به یې هر کله وه تاته
صفتونه کړل
مورې نن مې هغه څوک په سر د بام
لیدلی دی

ما د ډېرو زړونه و خپل زړه ته را نږدې
کړلو
ما په ډېرو زړونو کې یو عکس خام لیدلی
دی

ما د دوی په شونډو لباسي تبسم
ولیده

_____ (165) _____

ما ليکوال د دې مسکا و شاته دام
ليدلی دی

ستال په زړه کې نفرتونه او جفا
پرته ده
که وفا څه هم په نړۍ کې شاوخوا
پرته ده

ملګرې راشه چې د کور او ملت خیال
وساتو
څه د ستم توره بلا په ما و تا
پرته ده

مور خود داسې بادارانوسلامي نه
کؤو
چې یې تیاره زمور د کلي په رڼا
پرته ده

ستاد هر بد عمل سزا به در له در کړو یو
وخت

_____ (166) _____

لا خو مړه نه يو په وجود کې مو څه سا
پرته ده

تر خپله کوره پورې هم په ويړه ويړه
ورځو
دلته په هره يوه لاره کې بلا
پرته ده

ليکواله څله مو د ژوند په لاره نه پرېږدي
دوی؟
زموږ د پاره ولې مرگ غوندې سزا پرته
ده

21/10/1996

دا کتاب د گران
ملگري

باز محمد خودېزئي

په مالي لگښت
چاپ شو،

توري به

د زړه له تله

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library